

Το «ουδετερόθρησκο σχολείο» και η ελληνική κοινωνία (Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων)

/ [Πεμπτούσια](#)

Πολύς λόγος γίνεται στις ημέρες μας για το περιεχόμενο της Παιδείας, για τον χαρακτήρα του μαθήματος των Θρησκευτικών, για την αναθεώρηση του Συντάγματος και ενδεχομένως των διατάξεων περί Παιδείας και περί σχέσεων Εκκλησίας και Πολιτείας. Μία ορολογία που αρέσει στους οπαδούς της ψευδεπίγραφης προόδου είναι το «ουδετερόθρησκο σχολείο». Θα προσπαθήσουμε να αποκρυπτογραφήσουμε τη σημασία του όρου και τις προθέσεις εκείνων που τον χρησιμοποιούν.

Λέγοντας ουδετερόθρησκο εννοούν ότι στο ελληνικό σχολείο δεν πρέπει να υπάρχουν εικόνες του Χριστού και των Αγίων, να μην γίνεται προσευχή, να μην τονίζεται η πνευματική παράδοση και ο ιστορικός ρόλος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, το δε μάθημα των Θρησκευτικών να αποκτήσει θρησκευολογικό-εγκυκλοπαιδικό περιεχόμενο η έστω τον πολυθρησκειακό χαρακτήρα που ήδη δοκιμάσθηκε σε ορισμένα Γυμνάσια με το αμφιλεγόμενο Πιλοτικό Πρόγραμμα.

H

παράδοση της ουδετερόθησης παιδείας προέρχεται από τη γαλλική κοινωνία και απηχεί τα ακραία αντιχριστιανικά και αντιεκκλησιαστικά κηρύγματα του Διαφωτισμού και της Γαλλικής Επανάστασης του 1789. Δεν υποτιμώ τη σημασία των ιδεολογικών αυτών ρευμάτων για τον ευρωπαϊκό και τον παγκόσμιο πολιτισμό, καλό είναι, όμως, να θυμόμαστε ότι οδήγησαν σε πολλές ακρότητες και σε κλίμα τρομοκρατίας εις βάρος αντιφρονούντων. Η Γαλλική Επανάσταση εστράφη κατά του Ρωμαιοκαθολικού κλήρου και διέπραξε φόνους και βιαιότητες. Αναμφιβόλως πολλοί Ρωμαιοκαθολικοί Επίσκοποι και ιερείς της εποχής εκείνης είχαν αποκτήσει πλούτο και εξουσία και είχαν καταστή αντιπαθείς στα μάτια των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Αυτή όμως η διαπίστωση δεν δικαιολογεί τον δολοφονικό πνιγμό κληρικών και μοναχών σε λίμνες με μία πέτρα στον λαιμό ούτε βεβαίως δικαιολογεί την κατάργηση επί αρκετά έτη του Χριστιανικού Ημερολογίου από τους Γάλλους επαναστάτες και την επίσημη λατρεία του Ορθού Λόγου αντί του Ιησού Χριστού.

Οι συνέπειες αυτών των ιδεολογικών ρευμάτων και των εσωτερικών συγκρούσεων οδήγησαν τη γαλλική κοινωνία σε μία σαφή απομάκρυνση από κάθε τι Χριστιανικό. Το 1905 ψηφίσθηκε και ισχύει ακόμη ειδικός νόμος για τον πλήρη χωρισμό της κρατικής δραστηριότητας από τη σφαίρα των θρησκειών και των πάσης μορφής θρησκευτικών εκδηλώσεων. Στα γαλλικά δημόσια σχολεία έκτοτε δεν διδάσκεται μάθημα Θρησκευτικών. Αυτό, όμως, αποτελεί μία γαλλική ιδιαιτερότητα και δεν πρέπει να προβάλλεται ως πρότυπο για την Ελλάδα ή για άλλες ευρωπαϊκές κοινωνίες. Σημειώνω ότι τα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρ. Ενώσεως επιδιώκουν τη διδασκαλία θρησκευτικού μαθήματος είτε αμιγώς Χριστιανικού -με

βάση την επικρατούσα θρησκεία- είτε τύποις θρησκευολογικού, αλλά με υπεροχική θέση των Χριστιανικών αξιών.

Ο μαθητής και η μαθήτριά του ελληνικού σχολείου δικαιούνται και υποχρεούνται να ακολουθεί την Ελληνορθόδοξη παράδοση των προγόνων μας και όχι τον ουδετερόθρησκο φανατισμό των Γάλλων επαναστατών. Η πατρίδα μας ελευθερώθηκε από συνειδητούς Χριστιανούς Ορθοδόξους αγωνιστές και το 1821 δεν έχει ιδεολογική σχέση με τη Γαλλική Επανάσταση. Οι Γάλλοι ξεσηκώθηκαν εναντίον των δικών τους αρχόντων σε μία εμφύλια εξέγερση με στόχο μεταξύ άλλων και τον Ρωμαιοκαθολικό κλήρο. Αντιθέτως η δική μας επανάσταση είχε χαρακτήρα απελευθερωτικό και εθνικοθρησκευτικό. Αγωνισθήκαμε το 1821 κατά αλλοεθνών και αλλοθρήσκων μαζί με την Ορθόδοξη Εκκλησία, για την Εκκλησία, υπό την Εκκλησία. Ο Θ. Κολοκοτρώνης στα Απομνημονεύματά του δηλώνει τη σαφή διαφοροποίηση μεταξύ Γαλλικής και Ελληνικής Επανάστασης, στους δε μαθητές του πρώτου Γυμνασίου της ελεύθερης Αθήνας τονίζει ότι και εκείνος και τα άλλα τέτρα υπέρ

Τα

Συντάγματα των Εθνοσυνελεύσεων του Αγώνα αρχίζουν με την επίκληση στην Αγία Τριάδα και γενικώς δηλώνουν τον σεβασμό των αγωνιζομένων προς την Εκκλησία. Μία από τις πρώτες φροντίδες των επαναστατημένων Ελλήνων υπήρξε η ίδρυση Υπουργείου, το οποίο συνδύαζε τη Δημοσία Εκπαίδευση και τα Εκκλησιαστικά ζητήματα. Η Επανάσταση του 1821, στην οποία οφείλουμε το ελεύθερο ελληνικό κράτος, είχε μεταξύ άλλων ως στόχο να μπορούν τα παιδιά μας να διδάσκονται ελευθέρως και ακωλύτως την Ορθόδοξη Πίστη και τη διαχρονική ελληνική γλώσσα και Ιστορία στα σχολεία. Ο πρώτος Κυβερνήτης μας Ιωάννης

Καποδίστριας υπογράμμισε ότι τα θεμελιώδη μαθήματα για τα ελληνόπουλα πρέπει να είναι η Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη και τα κείμενα των Αρχαίων Ελλήνων. Ας αφήσουμε την ουδετερόθηρησκη παράδοση στους Γάλλους, με σεβασμό στην πολιτιστική ιδιοπροσωπία τους, και ας κρατήσουμε για τα δικά μας σχολεία την Ελληνορθόδοξη Παιδεία των Τριών Ιεραρχών και του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Πίσω από την προπαγάνδα περί ουδετερόθηρησκου σχολείου κρύβεται η αρνητική διάθεση έναντι της Ορθοδοξίας και της Ορθόδοξης Χριστιανικής αγωγής. Όταν στο σχολείο θα διδάσκονται ισότιμα ο Χριστός και ο Βούδας ή ο Κομφούκιος τότε αυτό δεν είναι ουδετερότητα. Είναι μεροληπτική κατήχηση υπέρ άλλων δοξασιών και θρησκευμάτων. Το ουδετερόθηρησκο σχολείο είναι το προπέτασμα καπνού για να επιχειρηθεί η επίθεση κατά της Χριστιανικής παιδείας, της οικογένειας και των παραδοσιακών αξιών που ανθίστανται ακόμη στην ταλαιπωρημένη κοινωνία μας. Η προπαγάνδα περί ουδετερόθηρησκου σχολείου αποτελεί προσβολή για τα Ορθόδοξα Χριστιανικά πιστεύματα της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων. Αποτελεί εχθρική πράξη προς την επικρατούσα θρησκεία, αμφισβήτηση του Συντάγματος και των σχετικών δικαστικών αποφάσεων και προσβολή στη μνήμη των ελευθερωτών και ιδρυτών του κράτους μας. Ουδετερόθηρησκη παιδεία σημαίνει να κατέβει η εικόνα του Χριστού και να καλλιεργείται στα παιδιά μία πολυθρησκευτική σύγχυση. Ουδετερόθηρησκη παιδεία σημαίνει σχολείο χωρίς πρότυπα, χωρίς αξίες. Σημαίνει μία Ελλάδα αποκομμένη από το παρελθόν της, άρα χωρίς προσανατολισμό για το μέλλον.

Μιλώντας στους διδάσκοντες και τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (Φλώρινα, 17.9.2005) ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος εξέφρασε ενδιαφέροντες προβληματισμούς έναντι των οπαδών του ουδετερόθηρησκου σχολείου: «Είναι δε παρατηρητέον ότι οι παιδαγωγοί, οι οποίοι επικαλούνται αυτήν την ουδετερότητα και ένεκα αυτής αρνούνται την χριστιανικήν αγωγήν των μικρών παιδιών, κατ' ουσίαν προχωρούν εκουσίως η άκουσίως και ανεπιγνώστως εις αντιχριστιανικήν τοποθέτησιν και χειραγωγήσιν, προς την οποίαν προσωπικώς κλίνουν. Ούτοι συνεπεία της αρνητικής στάσεώς των προς την χριστιανικήν πίστιν και ζωήν απαντούν εις το έμφυτον θρησκευτικόν ερώτημα των μικρών παιδιών κατά τρόπον, ο οποίος προκαλεί εις την ψυχήν των αμφιβολίας δια την πίστιν του οικογενειακού και κοινωνικού των περιβάλλοντος, γεγονός το οποίον δεν βοηθεί αυτά εις την ψυχικήν των ισορροπίαν, διότι θέτει αυτά προώρως προ διλημμάτων πίστεως, τα οποία δεν έχουν την ωριμότητα να αντιμετωπίσουν.... Η ην επικαλούνται τινες ουδετερότης του κράτους έναντι των θρησκείων μετατρέπεται, ίσως αθελήτως εις εχθρότητα έναντι της επικρατούσης θρησκείας, διότι εμμέσως εξισώνει αυτήν προς πάσαν άλλην, ενώ η υπεροχική αξία του ορθού Χριστιανισμού είναι δεδομένη εκ του ότι ο ηθικός ανθρωπισμός και τα κινήματα ελευθερίας και δικαιοσύνης έχουν εγκολληθή και αφομοιώσει τας πλείστας των ηθικών αξιών του ορθού Χριστιανισμού».

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος με πρόσφατες ανακοινώσεις και επιστολές της προς κάθε αρμόδιο υποστηρίζει τη διατήρηση της ελληνορθόδοξης παιδείας και του Ορθοδόξου Χριστιανικού χαρακτήρος του μαθήματος των Θρησκευτικών. Ας μην επιτρέψουμε στους θιασώτες του ουδετερόθρησκου σχολείου να ξεριζώσουν τον Χριστό από τις ψυχές των παιδιών μας. Ας μην αποδεχθούμε την μετατροπή του σχολείου σε εργαστήριο ανόσιων πειραματισμών και επιβολής αποτυχημένων ιδεολογιών. Και ας μην λησμονούμε ότι οι δύο ανθρωποβόροι και καταστροφικοί ολοκληρωτισμοί του 20ού αιώνας, ο Χιτλερισμός και ο Σταλινισμός, είχαν ως ιδεολογικό υπόβαθρο την πολεμική κατά της Χριστιανικής διδασκαλίας.